

บทคัดย่อ ปริญญานิพนธ์ สาขาการวัดผลการศึกษา

สุทธิวรรณ พิศักดีโสภณ*

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เปิดรับนิสิตปริญญาโท สาขา การวัดผลการศึกษา เข้าศึกษา ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2532 ทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ จนถึงปัจจุบันนี้ รวม 2 รุ่น มีนิสิตในสาขานี้รวมทั้งสิ้น 68 คน และได้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว 18 คน ทางภาควิชา การวัดผลและวิจัยการศึกษา จึงได้มอบหมายให้ข้าพเจ้ารวบรวมผลงานวิจัยของนิสิตที่ยังไม่ได้ลงในวารสารฉบับก่อน มาเผยแพร่ให้แก่ท่านผู้อ่าน เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าหรือเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไปอีกทั้งนำผลจากการวิจัยไปพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น หากผู้ใดต้องการรายละเอียดมากกว่านี้ สามารถศึกษาค้นคว้าจากฉบับสมบูรณ์ได้ที่ สถาบันวิทยบริการ มศว. มหาสารคาม หอสมุด มศว. สงขลา หอสมุดมหาวิทยาลัยนเรศวร หรืออาจขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากเจ้าของงานวิจัยได้โดยตรง

ชื่อเรื่อง 1 : การศึกษาผลการคั่นনিবন্ধและการผลข้างเคียงที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดมุกดาหาร

ชื่อผู้วิจัย : นายไพรินทร์ ภาณานันท์
โรงเรียนผืนแดดวิทยาคาร ต. ผืนแดด อ. เมือง จ. มุกดาหาร 49000
193/2 ม.5 ต. นครชุม อ. เมือง จ. กำแพงเพชร 62000

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการดำเนินการและผลข้างเคียงที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดมุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และ ขนาดเล็ก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 27 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย และอาจารย์ผู้สอน จำนวน 238 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมุกดาหาร ปีการศึกษา 2533 จำนวน 15 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

* อาจารย์ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม

ตอนที่ 1 เป็นแบบตรวจสอบรายการ ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วยผลการดำเนินการและผลข้างเคียงที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดมุกดาหาร ตอนที่ 3 เป็นแบบปลายเปิด ให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการดำเนินการและผลข้างเคียงอื่น ๆ สถิติที่วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) t-test และ F-test

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการดำเนินการที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดมุกดาหารด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการของกลุ่มโรงเรียนและด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรเกิดขึ้นระดับมาก ส่วนผลการดำเนินการด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมและบริการทางวิชาการและด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษาเกิดขึ้นระดับปานกลาง
2. ผลข้างเคียงที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดมุกดาหารโดยส่วนรวมเกิดขึ้นระดับปานกลาง
3. ผลการดำเนินการที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดมุกดาหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรมและบริการทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
4. ผลข้างเคียงที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดมุกดาหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและอาจารย์ผู้สอน ไม่แตกต่างกัน
5. ผลการดำเนินการที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดมุกดาหารที่เกิดขึ้นในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็กทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน
6. ผลข้างเคียงที่เกิดจากการจัดกิจกรรมของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดมุกดาหารที่เกิดขึ้นในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ไม่แตกต่างกัน

ข้อเรื่อง 2 : การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร เศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อผู้วิจัย

นายศรีศักดิ์ ยุทธไกร

โรงเรียนเหล่าใหญ่สามานราษฎร์ศรัทธาถาวร ต. โพธิ์ทอง กิ่งอำเภอสว่างแดนดิน จ. ร้อยเอ็ด

25 ม. 4 ต. สว่างจิก กิ่งอำเภอสว่างแดนดิน จ. ร้อยเอ็ด 45260

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหาร

เศษส่วนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีคุณภาพ และค้นหาคพหุรองในการเรียนเรื่องนี้ของนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ในปีการศึกษา 2533 จำนวน 5 ฉบับ คือ แบบทดสอบวินิจฉัยความรู้พื้นฐานก่อนการเรียนเรื่อง การบวก ลบ คูณ และ หาร เศษส่วน แบบทดสอบ วินิจฉัยการเรียนเรื่องการบวกเศษส่วน แบบทดสอบ วินิจฉัยการเรียนเรื่องการลบเศษส่วน แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนเรื่องการคูณเศษส่วน และแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนเรื่องการหารเศษส่วน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2533 จำนวน 594 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบชั้น ผลการวิจัย พบว่า

1. แบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นมีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ .20 ถึง .98 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ .10 ถึง .80 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณโดยใช้สูตรไปโนเมียลของโลเวทท์ ได้ค่าความเชื่อมั่นเรียงตามลำดับดังนี้ .95, .69, .77, .76 และ .80 ผู้ชำนาญการทางเนื้อหาและการใช้หลักสูตรและผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัดผลและวิจัย พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ปรากฏว่าแต่ละข้อวัดในเรื่องนั้นได้จริง

2. ความบกพร่องของนักเรียน โดยทั่วไปพบว่านักเรียนส่วนมากตอบถูก แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเฉพาะความบกพร่องจากการทดสอบในแต่ละฉบับแล้วจะเห็นว่านักเรียนมีความบกพร่องดังนี้

2.1 ด้านความรู้พื้นฐานการบวกและการลบเศษส่วน นักเรียนบกพร่องมากที่สุด ในลักษณะการทำตัวส่วนของเศษส่วนให้เท่ากัน ความรู้พื้นฐานการคูณเศษส่วนนักเรียนบกพร่องมากที่สุด ในลักษณะการบอกความหมายจำนวนเต็มในรูปเศษส่วน หรือการบอกความหมายเศษส่วนในรูปจำนวนเต็ม และความรู้พื้นฐานการหารเศษส่วนนักเรียนบกพร่องมากที่สุดในลักษณะการเปลี่ยนประโยคสัญลักษณ์การหารเป็นประโยคสัญลักษณ์การคูณ

2.2 ความบกพร่องในด้านการเรียนเรื่องการบวกและการลบเศษส่วนนักเรียนบกพร่องมากที่สุดในลักษณะการนำตัวเศษบวกหรือลบตัวเศษและนำตัวส่วนบวกหรือลบตัวส่วน ทั้งสองกรณี ในการเรียนเรื่องการคูณเศษส่วน ในกรณีที่คุณจำนวนเต็มเก็บเศษส่วน นักเรียนบกพร่องมากที่สุดในลักษณะการนำจำนวนเต็มคูณทั้งตัวเศษและตัวส่วนและในกรณีการคูณเศษส่วนกับเศษส่วน นักเรียนบกพร่องมากที่สุดในลักษณะการนำตัวเศษคูณกันแต่ตัวส่วนคงเดิมจากการคูณเศษส่วนกับเศษส่วนที่มีตัวส่วนเท่ากัน และส่วนในการเรียนเรื่องการหารเศษส่วนทุกกรณี นักเรียนมีความบกพร่องมากที่สุดในลักษณะการเปลี่ยนประโยคสัญลักษณ์การหารเป็นประโยคสัญลักษณ์การคูณ

ชื่อเรื่อง 3 : การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางคณิตศาสตร์ ตามเทคนิค เอ็ม อี คิว

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวพวงทิพย์ โพธิ์อ
โรงเรียนเอราวัณวิทยาคม อ. วังสะพุง จ. เลย 42130

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ตามเทคนิค เอ็ม อี คิว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2535 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตจังหวัดขอนแก่นจำนวน 1,028 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น วิธีดำเนินการศึกษาได้ทำการทดสอบ 3 ครั้ง ครั้งที่ 1 และ 2 ทดสอบเพื่อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก เพื่อปรับปรุงและคัดเลือกข้อสอบ การทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบ ผลการวิจัยปรากฏว่า

ได้แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ตามเทคนิค เอ็ม อี คิว 10 ชุด 49 ข้อ เป็นแบบทดสอบที่วัดเนื้อหา เรื่องสมการและอสมการ และเรื่องอัตราส่วนและร้อยละ เรื่องละ 5 ชุด แบบทดสอบทั้ง 49 ข้อ มีค่าความยาวตั้งแต่ .19 ถึง .76 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .11 ถึง .90 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .82 และค่าความเที่ยงตรงตามสภาพเท่ากับ .71

ชื่อเรื่อง 4 : การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวศิวพร พรรณพราว
โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อ. เมือง จ. มหาสารคาม
1900/1 ถ. นครสวรรค์ ต. ตลาด อ. เมือง จ. มหาสารคาม 44000

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามกระบวนการสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สุ่มโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 154 คน

แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมี 7 ฉบับ แต่ละฉบับมี 4 ตัวเลือก ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบแต่ละปรากฏดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 เรื่องความหมายของตัวประกอบ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก

ระหว่าง .21 ถึง .42 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .769 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .605 และคะแนนเกณฑ์เป็นร้อยละ 80

แบบทดสอบฉบับที่ 2 เรื่องการเขียนจำนวนในรูปตัวประกอบ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .21 ถึง .35 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .769 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .605 และคะแนนเกณฑ์เป็นร้อยละ 80

แบบทดสอบฉบับที่ 3 เรื่องจำนวนเฉพาะและตัวประกอบเฉพาะ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .22 ถึง .56 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .821 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .862 และคะแนนเกณฑ์เป็นร้อยละ 53

แบบทดสอบฉบับที่ 4 เรื่องการเขียนจำนวนในรูปผลคูณของตัวประกอบ และการแยกตัวประกอบ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .23 ถึง .45 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .744 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .743 และคะแนนเกณฑ์เป็นร้อยละ 60

แบบทดสอบฉบับที่ 5 เรื่องการแยกตัวประกอบในรูปเลขยกกำลัง จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .24 ถึง .41 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .827 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .662 และคะแนนเกณฑ์เป็นร้อยละ 70

แบบทดสอบฉบับที่ 6 เรื่องตัวหารร่วมมากที่สุด (ห.ร.ม.) และการประยุกต์ ห.ร.ม. ไปใช้แก้โจทย์ปัญหา จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .10 ถึง .50 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .744 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .804 และคะแนนเกณฑ์เป็นร้อยละ 65

แบบทดสอบฉบับที่ 7 เรื่องตัวคูณร่วมน้อยที่สุด (ค.ร.น.) และการประยุกต์ ค.ร.น. ไปใช้แก้โจทย์ปัญหา จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .13 ถึง .62 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .872 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .802 และคะแนนเกณฑ์เป็นร้อยละ 65

ข้อเรื่อง 5 : การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้น ปวช. 1 เรื่อง การเคลื่อนที่

ชื่อผู้วิจัย : นายสุรพล ผืนศิริ

วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม อ. เมือง จ. มหาสารคาม 44000

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ วิชาวิทยาศาสตร์ชั้น ปวช. 1 การเคลื่อนที่ หาเกณฑ์ที่เหมาะสมของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้สุ่มมาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจากนักเรียนชั้น ปวช. 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามจำนวน 280 คน

การสร้างแบบทดสอบครั้งนี้ มีการทดสอบ 3 ครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 ทดสอบ

กับกลุ่มตัวอย่าง 160 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบและการสอบครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบปรนัย ชนิด 5 ตัวเลือกสร้างขึ้นโดยยึดหลักการสอนของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพจำนวน 36 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.15 ถึง 0.61 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแต่ละจุดประสงค์อยู่ระหว่าง 0.54 ถึง 0.76 ทั้งฉบับเท่ากับ 0.78 และค่าความเชื่อมั่นของแต่ละจุดประสงค์อยู่ระหว่าง 0.97 ถึง 1.00 ทั้งฉบับเท่ากับ 0.50 มีคะแนนเกณฑ์ที่เหมาะสมเท่ากับ 17 คะแนน หรือร้อยละ 47.22 ของคะแนนเต็ม

ชื่อเรื่อง : การศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนของครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ในโครงการนำร่องการขยายการศึกษาภาคบังคับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2533

ชื่อผู้วิจัย : นายสุเดช น้อยจันทร์
โรงเรียนวัดบ้านใหม่ ต. ลำโรงชัย อ. โพนาลัย จ. นครสวรรค์
231 ม.1 ต. โพนาลัย อ. โพนาลัย จ. นครสวรรค์ 60220

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ของครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติในโครงการนำร่องการขยายการศึกษาภาคบังคับ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2533 โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 172 คน จากโรงเรียน 29 โรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสภาพการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน
 - 1.1 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการปฏิบัติในระดับมากในหมวดหลักการในการประเมินผลการเรียนและหมวดวิธีการประเมินผลการเรียน ส่วนในหมวดการตัดสินผลการเรียน หมวดการโอนผลการเรียน และหมวดหน้าที่ของสถานศึกษามีการปฏิบัติในระดับน้อย
 - 1.2 เมื่อจำแนกครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามวุฒิทางการศึกษาของครูพบว่า ทั้งครูวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และครูวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีต่างมีการปฏิบัติในระดับมากในหมวดหลักการในการประเมินผลการเรียนและหมวดวิธีการประเมินผลการเรียน ส่วนในหมวดการตัดสินผล

การเรียนรู้ หมวดการโอนผลการเรียนและหมวดหน้าที่ของสถานศึกษาต่างมีการปฏิบัติในระดับน้อย

1.3 เมื่อจำแนกครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกลุ่มวิชาที่ครูทำการสอนพบว่า กลุ่มวิชาศิลปศึกษามีการปฏิบัติในระดับมากทุกหมวด กลุ่มวิชาการงานและอาชีพมีการปฏิบัติในระดับน้อย ในหมวดการตัดสินผลการเรียน ส่วนในหมวดอื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับมาก กลุ่มวิชาภาษาไทยมีการปฏิบัติในระดับน้อยในหมวดการตัดสินผลการเรียนและหมวดหน้าที่ของสถานศึกษา ส่วนในหมวดอื่น ๆ มีการปฏิบัติในระดับมาก สำหรับกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาพลานามัย และกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศต่างมีการปฏิบัติในระดับมากในหมวดหน้าที่ของสถานศึกษาและหมวดวิธีการประเมินผลการเรียน ส่วนในหมวดอื่น ๆ ต่างมีการปฏิบัติในระดับน้อย

2. ด้านปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน

2.1 ครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาในการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุดทุกหมวด

2.2 เมื่อจำแนกครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามวุฒิทางการศึกษาของครูพบว่าครู วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีปัญหาในการปฏิบัติในระดับน้อยในหมวดหลักการในการประเมินผลการเรียน ส่วนในหมวดอื่น ๆ มีปัญหาในการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุดครูวุฒิปริญญาตรีมีปัญหาในการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุดทุกหมวด

2.3 เมื่อจำแนกครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกลุ่มวิชาที่ครูทำการสอนพบว่า กลุ่มวิชาภาษาไทยไม่มีปัญหาในการปฏิบัติในหมวดการตัดสินผลการเรียน ส่วนในหมวดอื่น ๆ มีปัญหาในการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ไม่มีปัญหาในการปฏิบัติในหมวดการโอนผลการเรียน ส่วนในหมวดอื่น ๆ มีปัญหาในการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด กลุ่มวิชาศิลปศึกษามีปัญหาในการปฏิบัติในระดับน้อยในหมวดหลักการในการประเมินผลการเรียน ส่วนในหมวดอื่น ๆ มีปัญหาในการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด กลุ่มวิชาพลานามัยมีปัญหาในการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุดในหมวดหลักการในการประเมินผลการเรียนและหมวดวิธีการประเมินผลการเรียน ส่วนในหมวดอื่น ๆ ไม่มีปัญหาในการปฏิบัติ สำหรับกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ต่างมีปัญหาในการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุดทุกหมวด

3. ด้านสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียน มีดังนี้

3.1 หมวดหลักการในการประเมินผลการเรียน ครูให้เหตุผลว่ามีปัญหาคือ ครูไม่เข้าใจหลักการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้และให้ข้อเสนอแนะว่าควรจัดการอบรมเรื่องการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

3.2 หมวดวิธีการประเมินผลการเรียน ครูให้เหตุผลว่ามีปัญหาคือในการสอนหลักสูตรใหม่เพราะโรงเรียนมัธยมศึกษาใช้หลักสูตรเก่าจุดประสงค์ไม่ตรงกันแต่ใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน และให้ข้อเสนอแนะว่าให้โรงเรียนมัธยมศึกษาใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นฉบับปรับปรุง 2533 เป็นโรงเรียนพี่เลี้ยง

3.3 หมวดการตัดสินผลการเรียน ครูให้เหตุผลว่ามีปัญหาคือ ครูกลัวนักเรียนสอบตกจึงให้คะแนนเด็กมากเกิดจริง และให้ข้อเสนอแนะว่าควรแก้ไขเกณฑ์การให้คะแนนจากการวัดผลด้านต่าง ๆ ให้

เหมาะสมตรงกันด้วย

3.4 หมวดการโอนผลการเรียน ครูไม่ได้ระบุสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาในหมวดนี้มา

3.5 หมวดหน้าที่ของสถานศึกษา ครูให้เหตุผลว่ามีปัญหา คือ ข้อมูลในการจัดทำระเบียบสะสมไม่มีและไม่มีเวลาสังเกตเด็ก และให้ข้อเสนอแนะว่าควรแต่งตั้งครูผู้ทำหน้าที่จัดข้อมูลระเบียบสะสมโดยเฉพาะ

ข้อเรื่อง 7 : การสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดด้านคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดอุบลราชธานี

ข้อผู้วิจัย : นางสาวพิไล นิ่มพงษ์พันธ์
โรงเรียนบ้านแสนสวัสดิ์ ต. บุ่ง อ. อำนาจเจริญ จ. อุบลราชธานี
190 ม. 12 ต. บุ่ง อ. อำนาจเจริญ จ. อุบลราชธานี 34120

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดด้านคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 ฉบับ คือ แบบทดสอบอนุกรม แบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบสังเกตปฏิบัติ และแบบทดสอบโจทย์ปัญหา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 976 คน ซึ่งสุ่มมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ทำการทดลองแบบทดสอบทั้งหมด 3 ครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เป็นการตรวจสอบคุณภาพด้านค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก เพื่อทำการปรับปรุงแบบทดสอบเป็นรายข้อ การทดสอบครั้งที่ 3 เป็นการทดสอบเพื่อหาคุณภาพด้านค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรง ของแบบทดสอบ และสร้างคะแนนปกติวิสัย

ผลการวิจัยพบว่าแบบทดสอบอนุกรมมี 20 ข้อ ค่าความยากอยู่ระหว่าง .37 ถึง .67 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .38 ถึง .68 แบบทดสอบทักษะมี 20 ข้อ ค่าความยากอยู่ระหว่าง .33 ถึง .77 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .21 ถึง .70 แบบทดสอบสังเกตปฏิบัติมี 15 ข้อ ค่าความยากอยู่ระหว่าง .38 .82 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .26 ถึง .62 แบบทดสอบโจทย์ปัญหา 15 ข้อ ค่าความยากอยู่ระหว่าง .21 ถึง .79 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .31 ถึง .58 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอนุกรม แบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบสังเกตปฏิบัติ และแบบทดสอบโจทย์ปัญหาเท่ากับ .808ม .806ม .655 และ .633 ตามลำดับ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หาโดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่ามีองค์ประกอบด้านคณิตศาสตร์องค์ประกอบเดียว ค่าความเที่ยงตรงเชิง พยากรณ์ของแบบทดสอบวัดความถนัดด้านคณิตศาสตร์ หาโดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนแบบทดสอบกับคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนแต่ละคนในภาคเรียนที่ 1 ได้ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบอนุกรม แบบทดสอบทักษะ แบบทดสอบสิ่งกีดขวางและแบบทดสอบโจทย์ปัญหา มีค่าเท่ากับ .41, .42, .39 และ .37 ตามลำดับ ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับ พบว่ามีค่าเป็นบวกทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชื่อเรื่อง 8 : การสร้างแบบทดสอบวินิจัยในการเรียนเรื่อง "ตัวประกอบของจำนวนนับ" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวสุมาลี โชคสมุทร

โรงเรียนบ้านโคกสะอาด อ.พยัคฆภูมิพิสัย จ.มหาสารคาม

196/2 ม.24 ต.ปะหลาน อ.พยัคฆภูมิพิสัย จ.มหาสารคาม 44110

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจัยในการเรียนเรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีจำนวน 2 ฉบับคือ แบบทดสอบวินิจัยความรู้พื้นฐานก่อนเรียนเรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ และแบบทดสอบวินิจัยเนื้อหาที่เรียนเรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2534 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 658 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น

การสร้างแบบทดสอบมีวิธีดำเนินการดังนี้ คือ สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ มีลักษณะให้แสดงวิธีทำโดยเขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นำไปทดสอบเพื่อสำรวจจุดบกพร่องและรวบรวมคำตอบผิด แล้วดัดแปลงเป็นแบบทดสอบวินิจัยแบบเลือกตอบชนิดสี่ตัวเลือก โดยนำคำตอบที่นักเรียนส่วนมากตอบผิดในแบบทดสอบเพื่อสำรวจมาเป็นตัวลวง นำไปทดสอบ 3 ครั้ง คือ ทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เพื่อปรับปรุงและคัดเลือกข้อสอบ ทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

ผลจากการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวินิจัยความรู้พื้นฐานในการเรียนเรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ .59 ถึง .86 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .27 ถึง .67 แบบทดสอบวินิจัยเนื้อหาที่เรียน จำนวน 59 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ .21 ถึง .81 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .04 ถึง .65 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับซึ่งคำนวณโดยสูตรไบโนเมียลของโลเวทได้ค่าความเชื่อมั่น .900 และ .911 ตามลำดับ สำหรับค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการพิจารณาปรากฏว่าแบบทดสอบวินิจัยทั้งสองฉบับวัดความรู้พื้นฐานและความรู้เรื่องตัวประกอบของจำนวนนับจริง

**ข้อเรื่อง 9 : การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

ข้อผู้วิจัย : นายวีรพงษ์ ศรีชาติ
โรงเรียนหนองหลวงศึกษา อ.สว่างแดนดิน จ.สกลนคร
88 ม. 3 ต.คำสะอาด อ.สว่างแดนดิน จ.สกลนคร 47110

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หาคะแนนเกณฑ์ที่เหมาะสมของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่สร้างขึ้น และหาคุณภาพของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ซึ่งสุ่มมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนได้นักเรียน 131 คน จาก 4 โรงเรียนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก 68 คน เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ และกลุ่มหลังจำนวน 63 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะ การอ่านเพื่อความเข้าใจ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 ฉบับ เป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 5 ตัวเลือก ซึ่งได้ดำเนินการทดสอบ 2 ครั้ง เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ ทำการวิเคราะห์คุณภาพแล้วสรุปผลได้ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบ เรื่อง การจับใจความ จำนวน 21 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (ค่าดัชนี S) อยู่ในช่วง .206 - .698 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .968 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .864 และคะแนนเกณฑ์เป็น 38 เปอร์เซนต์ของคะแนนเต็ม

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบ เรื่อง การสรุปความ จำนวน 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (ค่าดัชนี S) อยู่ในช่วง .270 - .825 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .968 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .721 และคะแนนเกณฑ์เป็น 58 เปอร์เซนต์ของคะแนนเต็ม

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบ เรื่อง การตีความ จำนวน 15 ข้อ มีอำนาจจำแนก (ค่าดัชนี S) อยู่ในช่วง .222 - .619 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .968 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .417 และคะแนนเกณฑ์เป็น 53 เปอร์เซนต์ ของคะแนนเต็ม

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบ เรื่อง การสรุปความเมื่อกำหนดเวลาในการอ่านจำนวน 12 ข้อ มีอำนาจจำแนก (ค่าดัชนี S) อยู่ในช่วง .26 - .460 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .873 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .570 และคะแนนเกณฑ์เป็น 58 เปอร์เซนต์ของคะแนนเต็ม

**ข้อเรื่อง 10 : การสร้างแบบทดสอบวินิจัยในการเรียนเรื่องสมการและอสมการเชิงเส้น
ตัวแปรเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดร้อยเอ็ด**

ชื่อผู้วิจัย : นางวนิดา ปาณิกกิจ
โรงเรียนจักราชวิทยาสรรค์ กิ่งอำเภอกจ.ร้อยเอ็ด
109 ม. 10 บ้านสันติสุข ต.ดงลาน อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด 45000

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจัยในการเรียน เรื่องสมการและอสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีสี่ฉบับคือแบบทดสอบความรู้พื้นฐานเรื่อง สมการและอสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว แบบทดสอบการแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว แบบทดสอบโจทย์สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว และแบบทดสอบอสมการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 900 คน ซึ่งสุ่มแบบแบ่งชั้นหลายขั้นตอน

สำหรับการสร้างแบบทดสอบมีวิธีดำเนินการสร้างดังนี้ สร้างแบบทดสอบ เพื่อสำรวจแบบเดิมค่าและแสดงวิธีทำ โดยการเขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นำไปทดสอบเพื่อสำรวจจุดบกพร่องและรวบรวมคำตอบผิดแล้วดัดแปลงเป็นแบบทดสอบวินิจัยแบบเลือกตอบชนิดสี่ตัวเลือก โดยนำคำตอบที่นักเรียนส่วนมากตอบผิดในแบบทดสอบเพื่อสำรวจมาเป็นตัวลวง นำแบบทดสอบไปทดสอบสามครั้ง การทดสอบครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง เพื่อปรับปรุงและคัดเลือกข้อสอบ ส่วนการทดสอบครั้งที่สามเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบวินิจัยมีค่าความยากตั้งแต่ .49 - .90 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ .16 - .59 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสี่ฉบับ คำนวณโดยใช้สูตรของลิฟวิงสตัน มีค่าตั้งแต่ .9133 สำหรับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางเนื้อหาเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบปรากฏว่า แบบทดสอบวินิจัยทั้งสี่ฉบับ สามารถวัดเรื่องสมการและอสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวได้จริง ส่วนความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างตรวจสอบโดยอาศัยค่าความยากจากกลุ่มที่มีความบกพร่องเป็นตัวชี้แนะปรากฏว่าข้อสอบที่วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเดียวกันมีค่าใกล้เคียงกันดังนั้นแบบทดสอบทั้งสี่ฉบับมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

**ข้อเรื่อง 11 : การประเมินโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของวิทยาลัยพณิชยการ จังหวัดมหาสารคาม
ปีการศึกษา 2534**

ชื่อผู้วิจัย : นายอุดมศักดิ์ นิกรพิทยา

วิทยาลัยพลศึกษา อ.เมือง จ.มหาสารคาม

191/1 ถ.ศรีสวัสดิ์ ต.ตลาด อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพพระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูงของวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2534 โดยใช้แนวคิดในการ ประเมินตามรูปแบบ CIPP ประเมินโดยใช้ความคิดเห็นของกลุ่มประชากร ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 45 คน, ผู้ประสานงานโรงเรียน จำนวน 45 คน, ครูพี่เลี้ยง จำนวน 90 คน , อาจารย์นิเทศก์ จำนวน 23 คน ศึกษาพิเศษ จำนวน 15 คน, นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพจำนวน 186 คน และกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 235 คน, นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 590 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม จำนวน 6 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบให้ตรวจคำตอบ มาตรฐานประมาณค่า และแบบปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่ดำเนินการ โดยภาพรวมมีประสิทธิภาพ และความเหมาะสมในระดับปานกลางถึงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. เมื่อเริ่มฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงเห็นว่านักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีความรู้ความสามารถ ทักษะด้านการเรียนการสอนและการทำหน้าที่ของครู อยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้บริหารโรงเรียน, ผู้ประสานงานโรงเรียน, ครูพี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ เห็นว่า โรงเรียนมี วัสดุที่จำเป็นสำหรับทำสื่อการสอน มีสื่อการสอนที่มีคุณภาพหรืออยู่ในสภาพดี มีหนังสืออ่านประกอบอย่าง เพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง
3. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพเห็นว่าความสม่ำเสมอในการนิเทศของครูพี่เลี้ยงอยู่ในระดับปานกลาง ของอาจารย์นิเทศก์อยู่ในระดับน้อย
4. ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ประสานงานโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ เห็นว่า ลักษณะ การประสานงานต่อไปดำเนินการได้ในระดับปานกลาง คือ การประสานงานระหว่างโรงเรียนกับวิทยาลัย เป็นไปอย่างมีระบบ ตัวแทนของวิทยาลัยพบปะเพื่อรับทราบปัญหาและทำแนวทางแก้ไขปัญหาย่างสม่ำเสมอ และมีการประสานงานที่ดีระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับครูพี่เลี้ยง
5. เมื่อใกล้จะสิ้นสุดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงเห็นว่านักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีความรู้ความสามารถและทักษะต่อไปนี้อยู่ในระดับมากคือมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีความรู้ในเนื้อหาอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับวิชาที่สอน มีความรู้เกี่ยวกับหลักจิตวิทยาการสอน มีความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและพัฒนาการของผู้เรียน มีทักษะในการใช้สื่อการสอน มีทักษะในการนำเข้าสู่บทเรียน มีทักษะ ในการอธิบาย มีทักษะในการใช้คำถาม มีทักษะในการสรุปบทเรียน และมีความสามารถในการวัด - ประเมิน ผลในห้องเรียน

6. เมื่อใกล้จะสิ้นสุดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์นิเทศก์และครูพี่เลี้ยงเห็นว่านักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีความตั้งใจในการสอน มีความรับผิดชอบในการทำงาน พูดเสียงดังชัดเจน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทุกฝ่ายในโรงเรียน และมีบุคลิกภาพเหมาะสมที่จะเป็นครู อยู่ในระดับมาก

7. เมื่อใกล้จะสิ้นสุดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีเจตคติต่อการฝึกอยู่ในระดับดี คือ ชอบและสนใจวิชาที่สอน และโครงการพิเศษในโรงเรียนให้ครูประโยชน์แก่ตนเองและโรงเรียน

ชื่อเรื่อง 12 : การใช้รูปแบบฟาเซทสร้างแบบทดสอบคู่ขนานวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อผู้วิจัย : นายมนต์ชัย สังฆพันธ์

โรงเรียนบ้านหนองหลุม ต.แควใหญ่ อ.เมือง จ.ขอนแก่น

167 ม. 7 บ้านหนองหลุม ต.แควใหญ่ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้รูปแบบฟาเซทสร้างแบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทศนิยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีลักษณะคู่ขนานกันสองฉบับ จำนวน 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 วัดทักษะการคิดคำนวณชุดที่ 2 วัดความเข้าใจ และชุดที่ 3 วัดการแก้โจทย์ปัญหา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำนวน 377 คน ที่เลือกมาโดยการสุ่มประชากรแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบฟาเซทเป็นเทคโนโลยีการเขียนข้อสอบที่สามารถนำมาใช้สร้างแบบทดสอบให้มีลักษณะคู่ขนานได้ ทั้งในด้านเนื้อหาสาระของข้อสอบ และคุณลักษณะทางสถิติตามเกณฑ์มาตรฐานของความ เป็นแบบทดสอบคู่ขนาน กล่าวคือ แบบทดสอบคู่ขนานฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ที่ใช้วัดความสามารถทางคณิตศาสตร์ทั้ง 3 ชุด มีค่าความยาวมาตรฐานเฉลี่ยค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบคู่ขนานสองฉบับอยู่ในเกณฑ์สูงทั้ง 3 ชุด

2. แบบทดสอบคู่ขนานทั้ง 6 ฉบับ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีคุณภาพพอที่จะใช้ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องทศนิยมได้

3. แบบทดสอบคู่ขนานที่สร้างขึ้นโดยใช้รูปแบบฟาเซททั้ง 6 ฉบับ มีคุณภาพดังนี้

แบบทดสอบคู่ขนานวัด	จำนวน ข้อสอบ	พิสัยค่า ความยาก	ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ	ค่าสัมประสิทธิ์ ความเชื่อมั่น
ทักษะการคิดคำนวณ ฉบับที่ 1	18	.35 - .90	.4561	.8184
(ชุดที่ 1) ฉบับที่ 2	18	.47 - .88	.4922	.8268
วัดความเข้าใจ ฉบับที่ 1	20	.38 - .91	.5000	.7530
(ชุดที่ 2) ฉบับที่ 2	20	.43 - .93	.5059	.7196
การแก้โจทย์ปัญหา ฉบับที่ 1	16	.35 - .83	.5839	.8862
(ชุดที่ 3) ฉบับที่ 2	16	.30 - .84	.5730	.8710

ข้อเรื่อง 18 : การสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติวิชาช่างซ่อมเครื่องยนต์มอเตอร์ไซด์วิทยาลัยสารพัดช่าง
และวิทยาลัยการอาชีพ

ชื่อผู้วิจัย : นายวิทยา กล้าหาญ

วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์

89/10 ถ.สนามบิน ต.กาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ 46000

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติวิชาช่างซ่อมเครื่องยนต์มอเตอร์ไซด์ตามหลักสูตรวิชาชีพพระยาศรี 225 ชั่วโมง ของวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ จำนวน 11 ฉบับ คือ แบบทดสอบงานเลื่อยสับและลูกสับของเครื่องยนต์ 2 จังหวะ แบบทดสอบงานซ่อมชุดผ้าสับของเครื่องยนต์ 4 จังหวะ แบบทดสอบงานเชื่อมเหล็ก แบบทดสอบงานจุดระเบิด แบบทดสอบงานคลัทช์และกลไกเปลี่ยนเกียร์ แบบทดสอบชุดงานเฟืองส่งกำลังแบบทดสอบงานไฟซาร์ทและเบคเตอร์ แบบทดสอบงานไฟแสงสว่างและไฟสัญญาณแบบทดสอบงานโครงเครื่อง แบบทดสอบงานล้อและเบรค โดยแบบทดสอบที่สร้างมีลักษณะเป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ซึ่งในแต่ละฉบับจะประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ด้านวิธีการ และด้านผลงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกระบวนการสร้างแบบทดสอบเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาช่างซ่อมเครื่องยนต์มอเตอร์ไซด์ (ชล 100) ตามหลักสูตรวิชาชีพพระยาศรี 225 ชั่วโมง ของวิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์ ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 จำนวน 14 คน เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน

ผลการสร้างแบบทดสอบ พบว่า แบบทดสอบทั้ง 11 ฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ยของแบบทดสอบโดยใช้สูตรวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าระหว่าง 0.1899 ถึง 0.7803 และค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน 2 คน โดยใช้วิธีของสโกดด์ มีค่าระหว่าง 0.9843 ถึง 1.0000

**ชื่อเรื่อง 14 : ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์
เจตคติต่อการสอนคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์**

ชื่อผู้วิจัย : นายศักดิ์ชาย ชูศรีโถม

โรงเรียนร่องคำ ต.ร่องคำ อ.ร่องคำ จ. กาฬสินธุ์ 46210

199 ม.3 ต.สมเด็จ อ.สมเด็จ จ. กาฬสินธุ์ 46150

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ เจตคติต่อการสอนคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เข้าร่วมโครงการในปี 2530 จำนวน 7 โรงเรียน เป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 717 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ค 311 แบบวัดพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ แบบวัดพฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ และแบบวัดเจตคติต่อการสอนคณิตศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด ผลการวิจัยเป็นดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.438
2. พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.420
3. เจตคติต่อการสอนคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.458
4. พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์เจตคติต่อการสอนคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ 0.5577
5. สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = -5.4578 + 0.1166X_3 + 0.0878 X_1 - 0.0726X_2$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.2947Z_3 + 0.2148Z_1 + 0.19247 Z_2$$

ชื่อเรื่อง 15 : การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องจำนวนเต็มลบ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ชื่อผู้วิจัย : นายสมประสงค์ เสนารัตน์
โรงเรียนพลราชบุรี กิ่งอำเภอหนองสูง จ.มุกดาหาร

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องจำนวนเต็มลบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วหาคุณภาพและเกณฑ์ที่เหมาะสมของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ของโรงเรียนแกดำวิทยาคาร และโรงเรียนมิตรภาพ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งสุ่มมาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 131 คน

แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนเต็มลบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 ฉบับ เป็นแบบทดสอบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก ดำเนินการทดสอบ ดังนี้ คือ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ ส่วนครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ที่เหมาะสมของแบบทดสอบผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเรื่องการเขียนสัญลักษณ์และเรียกชื่อจำนวนเต็มลบมีจำนวน 6 ข้อ มีค่าความยากหลังเรียนตั้งแต่ .67 - .88 ค่าดัชนี S ตั้งแต่ .04 - .45 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .55 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .78 และคะแนนเกณฑ์เป็น 83 %

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเรื่องการเขียนจุดบนเส้นจำนวนแทนจำนวนเต็มลบ มีจำนวน 6 ข้อ มีค่าความยากหลังเรียนตั้งแต่ .40-.90 ค่าดัชนี S ตั้งแต่ .03-.42 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .65 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .73 และคะแนนเกณฑ์เป็น 67 %

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบเรื่องการเรียงลำดับจำนวนเต็มลบ มีจำนวน 6 ข้อ มีค่าความยากหลังเรียนตั้งแต่ .45-.87 ค่าดัชนี S ตั้งแต่ .26 - .40 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .73 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .62 และคะแนนเกณฑ์เป็น 67 %

ฉบับที่ 4 แบบทดสอบเรื่องการนำความรู้เรื่องจำนวนเต็มลบไปใช้แก้โจทย์ปัญหามีจำนวน 6 ข้อ มีค่าความยากหลังเรียนตั้งแต่ .13 - .30 ค่าดัชนี S ตั้งแต่ .00 - .07 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .54

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .72 และคะแนนเกณฑ์เป็น 50 %

ฉบับที่ 5 แบบทดสอบเรื่องจำนวนเต็ม มีจำนวน 6 ข้อ มีค่าความยากหลังเรียนตั้งแต่ .18-55 ค่าดัชนี S ตั้งแต่ .03-.25 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .63 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .68 และคะแนนเกณฑ์เป็น 50 %

ฉบับที่ 6 แบบทดสอบเรื่องจำนวนเต็มบวกจำนวนเต็มลบ มีจำนวน 6 ข้อ มีค่าความยากหลังเรียนตั้งแต่ .37 - .53 ค่าดัชนี S ตั้งแต่ 9 .01 - .27 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .61 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .52 และคะแนนเกณฑ์เป็น 67 %

ฉบับที่ 7 แบบทดสอบเรื่องการหาพิกัดของจุดบนระนาบจำนวน มีจำนวน 6 ข้อ มีค่าความยากหลังเรียนตั้งแต่ .17 - .43 ค่าดัชนี S ตั้งแต่ .02 - .23 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .68 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .67 และคะแนนเกณฑ์เป็น 50 %

ฉบับที่ 8 แบบทดสอบเรื่องการเขียนกราฟจากคู่อันดับ มีจำนวน 6 ข้อ มีค่าความยากหลังเรียนตั้งแต่ .10 - .52 ค่าดัชนี S ตั้งแต่ .03 - .22 ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ .58 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .83 และคะแนนเกณฑ์เป็น 50 %
